

og at han derfor fandt det ganske naturligt, at en saadan Paragraf, som findes i disse Forsikringskontrakter, ogsaa fandtes i denne Lov. Denne Motivering kan se meget plausibel ud; men jeg tror dog ikke, at det af den Grund er rigtigt at indføre den. Naar nemlig et saadant Forsikrings-selskab har denne Passus i sine Kontrakter, er det selvfølgelig, fordi det vil sikre sig mod Misbrug, sikre sig mod, at Folk med velberaad Hu paaføre det Udgifter og Tab, som ikke med Rette burde paaføres dem. Men paa den anden Side maa det erindres, at saadanne Forsikringssselskaber ere Forretninger, som drives med det Formaal for Øje at søge den størst mulige Tilslutning, og man ved jo, at der er en ikke ringe Konkurrence baade mellem indenlandske og udenlandske Forsikringssselskaber, som alle søge at drage den størst mulige Søgning til sig. Dels som Følge heraf og dels vel ogsaa som Følge af, at de i Almindelighed ikke mene det saa strengt med at gøre denne Passus gældende i deres Kontrakt, saa snart der kan paavises en ringe Forsømmelse, i saa Henseende ere i Reglen Forsikringssselskaberne ret kulante over for tilskadekomne og lade ikke en enkelt Uregelmæssighed, som muligvis kan paavises, gøre sig gældende. Men her staa vi over for en Lov, der, som gentagne Gange er fremhævet, ikke forpligter nogen til at lade Arbejderne forsikre, men som lægger Skadeserstatningspligten over paa Arbejdsgiverne. Man vil bidrage noget til, at de kunne forsikre dette Krav, men der paalægges ikke nogen nogen Pligt i saa Henseende. Man kan derfor aldeles ikke vide, i hvor høj Grad Arbejderne ville blive forsikrede i Forsikringssselskaberne, eller om Erstatningspligten vil komme til at hvile paa de paagældende Arbejdsgivere. Naar nu det Tilfælde indtræder, at den enkelte Arbejdsgiver skal udbetale en Erstatning, staa han i en ganske anden Stilling over for de tilskadekomne, end Forsikringssselskaberne staa i det samme Forhold, hvad jeg omtalte før, og saa lader det sig meget let befrygte, at en Arbejdsgiver vil benytte sig af enhver som helst Anledning, der gives ham, til at frigøre sig for det Ansvar, der paahviler ham efter Loven. Og hvis der saa kan paavises en Smule Uoverensstemmelse med Lægebehandlingen eller i at følge Lægens Forskrifter, frygter jeg for, at det kan give Anledning i hvert Fald til en Forhaling af Erstatningens Udbetaling. Der kommer da til at foreligge paa den ene Side en Paastand fra den tilskadekomne om Erstatning, og paa den

anden Side en Paastand fra Arbejdsgiverens Side om, at Forholdet er saaledes, at han ikke skal udbetale denne Erstatning. Der skal da anstilles vidtløftige Undersøgelser, der skal procederes i Sagen, der skal føres Bevis for dette eller hint, og imidlertid lider den tilskadekomne ved ikke at faa den Erstatning, der muligvis tilkommer ham. Saaledes tror jeg, denne Paragraf vil komme til at virke i paakommende Tilfælde. Loven er jo i det hele taget meget begrænset, idet det kun er meget faa Ulykkestilfælde, der kommer ind under den, hvilket jeg har tilladt mig at paavise ved tidligere Lejligheder. Naar jeg desuagtet ønsker den gennemført, er det, fordi jeg mener, at naar der forekommer enkelte større alvorlige Ulykkestilfælde, hvor Arbejdere komme til Skade, og der her er en Lejlighed, hvor man kan sikre dem en Erstatning for de Tab, de lide ved Arbejdsudygtighed, eller sikre de efterlevende en Understøttelse, bør man gøre det. Derfor bør man tage mod det Lovforslag, som nu foreligger, da det er i Stand til at afhjælpe de værste af de On-der, der kunne ramme. Men den omtalte Paragraf er i Stand til at bevirke, at i nogle af disse alvorligere Tilfælde vil den tilskadekomne, maaské paa Basis af en Uregelmæssighed, hvori han, naar alt kommer til alt, ikke er skyldig, mister den Understøttelse, der tilkommer ham eller hans Familie, saaledes at han eller hans Familie ikke faar den paa den Tid, da de burde have den, og derved komme til at lide Nød, fordi der maaské skal ske vidtløftige Undersøgelser af, hvorvidt det eller det Forhold har været til Stede. En saadan Paragraf bør derfor ikke findes i en saadan Lov; at den findes i Forsikrings-selskabernes Kontrakter, kan jeg forstaa, men saaledes som Lovforslaget er bygget, er der ikke Plads til den. Jeg vil derfor tillade mig at anmode om, at der bliver særlig Afstemning over dette Ændringsforslag, og mine Meningsfæller og jeg ville da stemme imod det, og vi anbefale ærede Medlemmer at gøre det samme.

Fussing: Med Hensyn til de enkelte Ændringsforslag, som ere særlig fremhævede af den højtærede Minister, skal jeg sige et Par Ord. Til § 2 er der under Nr. 3 stillet et lignende Ændringsforslag som det, jeg tidligere har stillet, men som jeg tog tilbage, fordi den højtærede Minister lovede at stille et Forslag, som kunde tilfredsstille mig. Jeg skal indrømme, at dette Ændringsforslag indeholder en For-